

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Prophetia Apocalyptic S. Joannis Apostoli

Kircher, Heinrich

Coloniæ Agrippinæ, 1676

§. III. De Lapidibus pretiosis reliquorum 4. Fundamentorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39100

Sap. v. i. remedium nunc contra angustiam spiritus gementium; ibidem v. 3.

Articu-
lus octa-
vus.

8. *Fundamentum OCTAVUM,*
PERYLLUS. De his Plinius cap. 5.
Eandem (quam Smaragdi) multis na-
turam aut certe similem habere Berylli
videntur. Probatisimi sunt ex iis, qui vi-
ridutatem puri maris imitantur. hinc
etiamnum Italis appellantur Aqua ma-
rina: tunc ob colorem; glaucum, id
est qui ex viridi ad cæruleum vergat:
tunc ob perspicuitatem. Subiungit
Plinius: *Inde mirè gaudent longitudine*
evorum, solisque gemmarum prædicant
qui carere auro malunt! Vim habet hæc
gemma ut proficit oculis & gutturi, at-
que inde arceat defluxiones: animat ad
pugnam. Paulò antè dixerat Plinius:
fulgorem ejus augeri expoliendo. po-
litantur, inquit, omnes sexangulâ figurâ,
artificum ingenio: quoniam hebescunt

ni color fardus repercuſſu angulorum
excitetur.

Quid tamen proprium octavo arti-
culo, de Spiritu sancto? qui appella-
tionem habet in Scripturis *Aqua viva;*
Joan. 4. v. 10. & cap. 7. v. 38. & 39. per-
spicuus, quo noscuntur profunda Dei,
1. Cor. 2. v. 10. Gentes mirè gaudent,
quod habetur Act. 13. v. 48. quia (ut
cum stupore dicitur ibid. cap. 10. v.
45.) *gratia Spiritus sancti effusa est tamen*
longè usque ad extremum terræ, qui
sunt Indi. *donum Dei est,* quod depræ-
dicatur Act. 8. v. 19. & 20. non possideri
auro, simoniacè: singulare oculis per
donum intellectus, & gutturi per do-
num linguarum, animat & dirigit in
pugna spirituali, concupiscente carne
adversus spiritum & spiritu adversus
carnem. amat excitari fulgorem suum
expolitione & actu super-naturali, Ex-
ercitiis (quæ vocant) spiritualibus.

§. III.

De lapidibus pretiosis reliquorum 4. Fundamentorum.

Articu-
lus no-
nus.

9. *Fundamentum NONUM, TO-*
PAZIUS: Plinius caput octa-
vum sic incipit: *Egregia etiamnum To-*
pazio gloria est suo virenti genere. San-
cto Ambrosio (in illa verba psalmi 118.
v. 127. super aurum & topazion) *pul-*
cherrimus & mirabilis quem dives Regi-
na mirata sit. narraverat de Berenice,
matre Regis Ptolomæi II. *illam quam-*
vis regalibus ornamenti abundaret, su-
pra modum tamen colore ejus stupefa-
ctam, elaborasse ut dintius species tamen

pretiosi lapidis non lateret. gemma est
tota diaphana: & maxima seu, ut Plinius loquitur, *amplissima gemmarum.*
resplendentis similis, ait S. Ambros. l. c.
maxime cum Solis radiis percuditur. ad-
dit de Topazio: *naturâ hujusmodi, ut se*
polire & levigare eum vellis, afferetur
magis, rationem dat: *Est autem quo-*
dam genitali opere naturæ euglyphus,
hoc est, bene figurabilis. Hæc Ambro-
sius. & paulò antè: *Duorum colorum*
est in hoc lapide ρρωτος hoc est quadam

S 2 tempe-

temperata permixtio, πρασονήκες. Εἰ
χρυσόπτερον: id est, quod & veteres
referunt de suo Topazio, coloris par-
tim aurei est, partim porracei cuius
herbæ vires medicas imitatur. porrum
enim, ut docent Physici, sanat pectus,
medetur morsibus serpentum, confert
ad vocem, ad fœcunditatem, ad placi-
dam mortem. de illo Plinius lib. 19.
cap. 6. quod ei auctoritatem dederit
Princeps Nero: vocis gratia, ex oleo statis
mensium omnium diebus, nihilque aliud
ac ne pane quidem, vescendo. apud eun-
dem de succo ejus memorabile: Fama
est, ait, Melam equestris ordinis in summa
desperatione (cupidum facilioris mor-
tis) succo porri ad trium denariorum ar-
gentorum pondus hauſto, confitum ex-
pirasse sine cruciatu. Hæc de porto her-
ba: de Topazio autem lib. 37. cap. 8.
Ejus enim, ait, tota similitudo ad porri
succum dirigitur.

Quid magis congruum Articulo
nono, de S. Ecclesia Catholica? cui
egregia etiamnū & semper gloria est
suo virenti genere. non solius Ambro-
sii voce sed Doctorum omnium elo-
gio, calamoque S. Scripturæ (Cant. 4.
v. 1.) quam pulchra, quam pulchra!
quid tamen resplendet radiis Solaribus
quam ea quæ est amicta Sole, Apoc. 12.
v. 1. quid tamen euglyphum per se, quam
quod à Spiritu sancto habet ortum
suum: cui sicut cohæret Ecclesia, sic
Articulus ejus, in Symbolo, priori At-
ticulo de Spiritu sancto. Diaphana est,
necessariorum omnium dogmatum
claritate. magnitudine amplissima, per
totum orbem terrarum, habet mul-
tum porracei; acrimoniam doctrinæ

de castigatione carnis & observatione
præceptorum: sanitatem impertit per
administrationem legitimam Sacra-
mentorum: afflatum aut morsum hæ-
releon tollit: sine illa, vox est rauca &
nullum verbum Dei sincerum: extra
illam sterilitas pariendi filios Dei. In
Ecclesia Catholica, ibi in Commu-
nione sanctorum moti, desperationis
antidotum est, & levamen omnis cru-
ciatus, ac solatium expiranti.

10. Fundamentum DECIMUM, Arric-
CHRYSORASUS, de quo Plinius lus deci-
cap. 8. Viridantium & alia plura sunt
genera: quarum gemmarum tribus
generibus recensitus: Præfertur his, ait,
Chrysoprasus; porri succum & ipsa refe-
rens, sed hæc pañum declinans à Topa-
zio in aurum. sic enim est prasini colo-
ris, ut inspersus sit aureis guttis: à quo
utroque ei nomen; etenim portum
græcè πράσον appellatur. Hæc gemma
confortat aciem oculorum, ut in rem
visam defigi firmiter possit: dilatat &
exhilarat animum ac spiritus vitales.

Quæ alia gemina similis Articulo
decimo, de Remissione peccatorum?
etiam ipse austoritatem & penitentiam
præfert, à qua declinat in splendorem
aureum gratia Dei. Est viridis Spei
significantissimum symbolum. con-
fortat oculos quibus Dei videtur
(Matth. 5. v. 8.) mundando cor & con-
scientiam: dilatat animum, innovato
spiritu.

11. Fundamentum UNDECI-
MUM, HYACINTHS. Color ei
cælestis; cæruleus enim: at is modice
diluitur violaceo; quæ phrasis est Pli-
nio familiaris: ille, inquit cap. 9, in ame-
thysto

Articu-
lus un-
decimus.

*amethysto fulgor violaceus, dilutus est in Hyacintho: primo quoque aspectu gravis evanescit antequam satiet; adeoque non implet oculos, ut penò non attingat, marcescens celerius sui nominis flore. Veterum Hyacinthus arcebat pestem, venenum, fulmina. Gemma est concolor flori cognomini, qui etiam flos est medela contra serpentes. In flore Hyacinthi duæ velut literæ apparent AI, quæ est interjeccio suspirantis, quas natura foliis intexuit: quæ occasio fuit Poëtis fabulandi (Ovid. l. 6. Metam.) Ipse suos genitus foliis inscriptis & ai ai Flos habet inscriptum. Gemmas *Hyacinthos* *Ethiopia* mittit, ait Plinius l. c.*

Quæ doctrina tam cœlestis quam illa undecimi Articuli de carnis resurrectione ad Cœlum. quid tam flori simile quam de resurgentibus corporibus justorum? quid tam salubre creditu, nullam iis fore contagionem concupiscentiæ, nullum deinceps venenum mortiferum, nullum fulmen iræ divinæ, nullum afflatum serpentis metuenda, ut quisque fuerit hîc corpore adustissimo & denigratissimo ab æstu & aliis incommodis, ita formosissimâ & optimâ specie resurget. Verum enim verò fulgor hic Spei dilutus est violaceo, timore resuscitationis in carne reproba: 1. Cor. 15. v. 51. omnes quidem resurgemus, sed non omnes immutabimur! gaudium est in primo aspectu Articuli: nondum implet oculos: modicè marcessit: & est dilutio fulgoris in gemma; ai ai in flore!

Articulus duodecimus, AMETHYSTUS. sic di-decimus. Etus, quod resistat ebrietati: unde rā

& ultosa græcè; id est remedia contra ebrietatem (a enim particula privativa, & μεθύσιον est inebrio.) vel, ut scribit Plinius cap. 9. *Causam nominis afferunt, quod usque ad vini colorem accedens, prius quam cum degustet, in violam definat: fulgörque quidam in eo purpure non ex toto igneus, sed in vini colorem deficiens. Ut ut est, symbolum est sobrietatis & vigilantiae. Pergit Plinius: Perlucent autem omnes violaceo colore: id quod commune habent cum Hyacintho; nisi quod in hoc dilutus, in amethysto fulgor plus eminet. quando præcellens; (verba sunt Plinii) debet esse in suspectu, velut ex carbunculo resplendens, quidam in purpura leniter roseus nitor. De talibus idem Plinius: malunt vocari, ait, multi Veneris gemmam: quod maximè videtur decere & specie & colore gemmæ. Sunt qui addant, Sardium, gemmam, esse matrem Amethysti: unde fiat, quod in aliquibus gemmatum ex una parte Sardium, in altera sit amethystum videre.*

Quid huic Articulo duodecimo de vita æterna, communius cum Hyacintho, id est, articulo præcedente de Resurrectione ad vitam? superat tamen quantum amethystus hyacinthum fulgore, tantum mentio vitæ æternæ non men resurrectionis: neque hoc solum, sed maximè vita animæ æterna & Visio Beata gloriam corporis & incorruptibilitatem carnis. Quid autem tam perlucens quam vita cœlestis? quam purpura gloriae! quid tam blandi & rosei nitoris quam doctrina & spes æternæ vita? quid tam amicum illius exhortatorii; sobrii estote & vigilate? Pet. 5.

v. 8. Ipsa est pulchritudine, specie, ac
decore maxime gemmeo. Articulus de
Ascensione Christi (ille Sardius, arti-
culorum sextus) mater est nostri ascen-
sus ad Cœlum & Beatam vitam: Ne-

mo ascendit in Cœlum nisi qui descendit
de Cœlo, Filius hominis qui est in Cœlo,
Joan. 3. v. 13. ac si dicat: nisi præ-
unte Capite non sequitur Corpus &
membra.

TRACTATUS XXXV.

IN EOSDEM DUOS VERSUS CAPITIS XXI.

**Funda-
menta
ipsi SS.
Aposto-
li.**

Sicut Apostolicos Articulos, sic illorum auctores apostolos ipsos Fundamenta nominari, & hos eosdem Lapidès pretiosos diximus ex SS. Patribus. eoque ordine seu numeratione quâ in Apocalypsi: quandoquidem illa tam accurata distinctio ac numeratio Fundamenti primi, secundi, tertii, &c. nihil temerarium habere potuit aut inconsultum, sed divinum & mysterioplumen. Itaque in his duobus totis Versibus manifestissimum est quod alias attulimus ex S. Hieronymo: in verbis singulis multiplices latere intelligentias.

I.

De primis 4. Fundamentis, quæ sunt ipsi Apostoli.

1. **FUNDAMENTUM PRIMUM, JASPI.** Remitti-
mus in his navum Lectorem
ad ea quæ de singulis Lapidibus co-
cervavimus in Tractatu præcedente.

Laudavimus Jaspidem à firmitate:
antiquitate gemmarum omnium: fu-
gatione phantasmatum: virore: &, qui
optimus, respersione purpurea.

S. Petrus Quid Apostolo Petro, Ecclesiæ ipsa
petræ, firmius? qui Apostolorum PRIMUS Matth. 10. v. 2. & antiquissimus
Apostolicæ Sedis: etiamnum virens in
successoribus: amuletum Ecclesiarum

contra omnia phantasmatâ hæreseon:
ipse non sine purpura, rubore de pec-
cato quondam admisso. Cui sociamus
Paulum Apostolum (extra numerum
duodecimum,) individuum à Petro:
illum cui sollicitudo incubuit & coædi-
ficatio omnium Ecclesiarum, gemi-
num Jaspidi.

2. Fundamentum SECUNDUM SAPPHIRUS.

In Sapphiro dilaudavimus vocita-
tionem sacræ geminæ significationem
Regni & sacerdotii: colorem cœle-
stem: colluentiam punctis aureis:
pul-